

ISSN: 3027-7833 (Online)

SSRU Journal of Public Administration

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 : (กันยายน - ธันวาคม 2567)
Vol. 7 No. 3 : (September - December 2024)

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

SSRU Journal of Public Administration

ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2567)

Vol. 7 No. 3 (September-December 2024)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพของนักศึกษาและบุคลากรทั้งภายในภายนอกสถาบัน
2. เพื่อนำเสนอและพัฒนาศักยภาพและผลงานทางวิชาการ การค้นคว้าและบทความทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษาและนักวิชาการภายนอก
3. เพื่อให้บริการทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ

ขอบเขตของวารสาร

1. ขอบเขตของวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์จะครอบคลุมเนื้อหา ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ด้านรัฐศาสตร์ ด้านบริหารการศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการ ด้านศิลปศาสตร์ ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ด้านการเงิน การบัญชี และธนาคาร ด้านการท่องเที่ยว ด้านโลจิสติกส์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับรัฐประศาสนศาสตร์
2. เนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของบทความวิชาการหรือบทความวิจัยที่ส่งมาขอตีพิมพ์จะต้องไม่อยู่ในระหว่างการขอตีพิมพ์หรือเคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนในวารสารอื่นๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. การส่งบทความวิชาการและบทความวิจัยนั้น สามารถส่งโดยตรงไปที่กองบรรณาธิการวารสารผ่านระบบ online Submission ที่เว็บไซต์ บทความทั้ง 2 ประเภทซึ่งบทความที่ส่งมานั้นจะถูกส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำการประเมินแบบ Double-Blinded Review ก่อนที่จะพิจารณาจัดพิมพ์ในขั้นต่อไป
4. การรับบทความของวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จะเป็นบทความที่มุ่งเน้นสร้างองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ๆ ช่วยขยายองค์ความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในทางวิชาการที่กว้าง และมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชุตินาฏณ์ ศรีวิบูลย์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐณิภรณ์ เอกนราจินดาวัฒน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.วรเดช จันทรศร

มหาวิทยาลัยชินวัตร

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนสุวิทย์ ทับทิมฤกษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เมฆขำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ชินบุตร

มหาวิทยาลัยทองสุข

รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงวงศ์

มหาวิทยาลัยมหิดล

กำหนดการเผยแพร่: วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เผยแพร่ 3 ฉบับต่อปี

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน

ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม

ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

การเผยแพร่

การเผยแพร่ออนไลน์ทางเว็บไซต์: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/SSRUJPD>

ติดต่อกองบรรณาธิการ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ 1 ถนนอุททองนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทรศัพท์: 095-5596995

Website: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/SSRUJPD>

E-mail: touch_life@outlook.co.th, ajdhs.ssruj@gmail.com

บทความทุกเรื่องที่ดีพิมพ์ได้จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ทศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทศนะและความรับผิดชอบของบรรณาธิการ

บทบรรณาธิการ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาปีที่ 7 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2567 มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำวารสารเพื่อเป็นสื่อการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการของอาจารย์ นักวิชาการ และนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และจากการที่วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้รับการรับรองมาตรฐานจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre: TCI) ให้อยู่ในกลุ่มที่ 2 ดังนั้นในการจัดทำวารสารดังกล่าวให้ได้คุณภาพและมาตรฐานตามตัวชี้วัดที่ถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ได้กำหนดไว้ทางกองบรรณาธิการมีกระบวนการจัดทำวารสารตั้งแต่การรับบทความผ่านการกลั่นกรองจากกองบรรณาธิการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาที่เกี่ยวข้องที่จะพิจารณาบทความแต่ละบทความ ดังปรากฏในหน้าสารบัญ และประกอบไปด้วยบทความทั้งหมด 24 บทความ กองบรรณาธิการขอเสนอบทความที่น่าสนใจดังนี้

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ส่วนประสมทางการตลาด คุณภาพการบริการ การจัดการนวัตกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดย สุกัญญา รวมภักดีกุล ณธกร คุ่มเพชร ธนพล ก่อฐานะ และบัณฑิต ผังนิรันดร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ส่วนประสมทางการตลาด คุณภาพการบริการ การจัดการนวัตกรรม และความสำเร็จของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อยู่ในระดับมาก 2) คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ส่วนประสมทางการตลาด คุณภาพการบริการ และการจัดการนวัตกรรมมีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ 3) รูปแบบความสำเร็จ ผู้ประกอบการต้องนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง สร้างสินค้าดีราคาที่เหมาะสมผลโดยผลิตภัณฑ์ต้องมีคุณภาพ ระดับมาตรฐานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคสูงสุด

บทบาทพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการของคณะสงฆ์ไทยกรณีศึกษา สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) โดย ปรีชา สาเส็ง ผลการวิจัย พบว่า 1) บทบาทภาวะผู้นำของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ (1) การปกครองที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในด้านการบริหาร (2) การเปิด

โอกาสการศึกษาสำหรับพระภิกษุและสามเณร ทั้งทางโลกและทางธรรม (3) การสนับสนุนการศึกษาตามแนววิถีพุทธและโรงเรียนวิถีพุทธ เพื่อให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงการศึกษาพระพุทธศาสนา (4) การสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในและต่างประเทศ (5) การใช้พื้นที่วัดต่าง ๆ เป็นศูนย์กลางการพัฒนาชุมชน และ (6) การส่งเสริมโครงการต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และ 2) บทบาทสำคัญของสมเด็จพระพุฒาจารย์ในการเป็นผู้นำที่สร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์ ส่งผลต่อการบริหารกิจการของคณะสงฆ์ไทยอย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้ได้บังคับบัญชาในการพัฒนาด้านตนเองและองค์กรอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการยกระดับทักษะแรงงานในภาคธุรกิจค้าปลีกกรณีศึกษาบริษัทรีไทยมาร์เก็ตในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น โดย **ณัฐนิชาพร ลิขิตติ และอมรรณ รังกุล** ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นปัญหาด้านทักษะแรงงานในภาคธุรกิจค้าปลีก ของบริษัทรีไทยมาร์เก็ต ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น ที่สำคัญ ได้แก่ 1) ขาดทักษะการจัดการความเครียด 2) ขาดการแก้ไขปัญหาและข้อร้องเรียนให้กับลูกค้า 3) ขาดการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง 4) ขาดความรู้เกี่ยวกับสินค้าและโปรโมชั่น 5) ขาดทักษะด้านเทคโนโลยี และ 6) ขาดทักษะการนำเสนอขายสินค้าและผลิตภัณฑ์ และได้ทำการเสนอแนวทางการยกระดับทักษะแรงงานในภาคธุรกิจค้าปลีก บริษัท รีไทยมาร์เก็ต ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น ได้แก่ โครงการฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะแรงงานหลังจากดำเนินโครงการไปแล้ว 1 เดือน พบว่า พนักงานมีทักษะการทำงานเพิ่มขึ้น ดังนี้ ทักษะด้านการสื่อสารและการบริการลูกค้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 137.50 ทักษะด้านการขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 150.00 ทักษะด้านการจัดการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 157.14 และทักษะการบริหารจัดการร้านเพิ่มขึ้น ร้อยละ 120.00

กองบรรณาธิการวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ขอขอบคุณผู้เขียนบทความทุกท่านที่ให้ความสนใจส่งบทความมาลงตีพิมพ์เผยแพร่ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป และขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด

ผศ.ดร.ณัฐณภรณ์ เอกนราจินดาวัฒน์
บรรณาธิการ

ผลกระทบของกระบวนการตรวจสอบและจรรยาบรรณทางวิชาชีพที่มีผลต่อการใช้ทรัพยากร 740
ในการสอบบัญชีของสำนักงานสอบบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร

The Effect of Auditing Process and Code of Ethics that Affects Usage of Resources in
Auditing of Audit Firm in Bangkok

อารีรัตน์ ปรางค์ประยูร และ จีรพงษ์ จันทรงาม

Areerut Prangprayoon and Jirapong Junngam

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนของหุ้นในตลาด 752
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงการแพร่ระบาดและหลังการแพร่ระบาด ของเชื้อไวรัส

โคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) กรณีศึกษา หลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ
Economic Factors and Financial Ratios Influencing Stock returns in the Thai Stock
Market During and After the Spread of the Novel Coronavirus (COVID-19) Pandemic:
A case Study of Securities in the Service Industry Sector

วรพงศ์ รอดเกลี้ยง และ ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล

Worawong Rodkliang and Pravas Penvutikul

รัฐประศาสนศาสตร์กับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ภาคเอกชน 765

Public Administration and Private Sector Human Resource Management

ฉัฐวัฒน์ ชัชณฐาภักดิ์ และ บุญตัน ดอกไธสง

Chattawat Shatnataphat and Boonton Dockthaisong

ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ 777

(ปรับปรุง 2565) และทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน
เงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร

Factor of Learning Financial Reporting Standards for Non – Publicly Accountable
Entities (Revised 2022) and Accounting Skills of Bookkeepers That Affect the Quality
of Financial Reports in Bangkok

กันขรัตน์ การิยา และ พรทิwa แสงเขียว

Kantharat Kariya and Pornthiwa Saengkhiw

แนวทางการแก้ไขปัญหาความล่าช้าการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการของสำนักงานแห่งหนึ่งจังหวัด 792
ขอนแก่น

Approach to Increase Efficiency to Alleviate Delays in the Welfare Disbursement of
Government Agency in Khon Kaen Province

ไกรรุ่ง ประชากุล และ อมรรวรรณ รังกุล

Kairung Prachakool and Amornwan Rangkoon

ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ
(ปรับปรุง 2565) และทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีมีผลต่อคุณภาพรายงาน
ทางการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร

Factor of Learning Financial Reporting Standards for Non – Publicly
Accountable Entities (Revised 2022) And Accounting Skills of Bookkeepers
That Affect the Quality of Financial Reports in Bangkok

กันทรรัตน์ การิยา¹ และ พรธิวา แสงเขียว²

Kantharat Kariya¹ and Pornthiwa Saengkhiew²

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Sripatum University, Thailand

Corresponding Author E-mail: isocare.taew@gmail.com¹

Received: July 1, 2024

Revised: December 27, 2024

Accepted: December 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) และ 2) เพื่อศึกษาทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ช่วยผู้ทำบัญชี ผู้ทำบัญชี ผู้ช่วยผู้สอบบัญชี ผู้สอบบัญชีภาษีอากร (TA) จำนวน 335 คน โดยเลือกตัวอย่างอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านความจำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ด้านความรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ด้านความเข้าใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ตามลำดับ และ 2) ทักษะทางวิชาชีพบัญชี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดการค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ด้านการจัดการองค์กร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และด้านปัญญา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ตามลำดับ ผลทดสอบสมมติฐาน พบว่า สนับสนุนสมมติฐานทุกข้อ

คำสำคัญ: การเรียนรู้, ทักษะวิชาชีพบัญชี, ผู้ทำบัญชี, คุณภาพรายงานทางการเงิน

Abstract

The objective of this study is 1) to study factors of learning financial reporting standards for non-publicly accountable entities (revised 2565); and 2) to study the professional accounting skills of accountants are contributed to the quality of financial reports in Bangkok. This research is quantitative research. The sampling group under this study was chosen from those who practiced their professions in Bangkok areas consisted of 335 persons, i.e., assistant

accountants, accountants, assistant auditors, and tax auditors (TAs). Questionnaire was used to collect data from them; the collected data was then brought into analysis to identify the relevant frequency, percentage, mean, and standard deviation values, and a multiple linear regression analysis was also made to test any hypothesis for which the degree of statistical significance was set for two values: 0.01 and 0.05; thereafter it was found that independent variables played a significant role as to the level of quality of financial reports prepared by such sampled accountants performing their professions in Bangkok in a statistical significance manner.

The mean values of overall factors that contributed to obtaining comprehension and understanding by the sampled group of Thai Financial Reporting Standards for Non-Publicly Accountable Entities (revised B.E. 2565) are deemed to be on an excellent level: their memory is at 4.11, their knowledge at 3.91, their understanding at 3.60 – the level of their overall professional accounting skills is considered very good – their intelligence at 4.16, their interpersonal and communication relationship at 4.19, their personal management aspect at 4.38, and their organizational management aspect at 4.32, respectively, these results suggest a positive sign towards the quality of financial reports prepared by such sampled accounts practicing their professions in Bangkok areas.

Keywords: Learning, Accounting Skills, Bookkeepers, The Quality of Financial Reports

บทนำ

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์มีบทบาทสำคัญในการกำหนดมาตรฐานในการรายงานทางการเงินที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล มาตรฐานเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การปฏิบัติงานทางบัญชีเป็นไปอย่างเป็นระบบและมีความโปร่งใส เพื่อให้ข้อมูลที่รายงานมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดมาตรฐานดังกล่าวครอบคลุมถึงหลักการ กฎเกณฑ์ และวิธีการทางบัญชีต่าง ๆ ที่ได้รับการยอมรับและปฏิบัติกันทั่วโลก โดยมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสถานะแวดล้อมเศรษฐกิจและการเงินที่เกิดขึ้น ซึ่งการปรับปรุงนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มาตรฐานเหล่านี้มีความทันสมัยและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างเหมาะสม (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560) การปฏิบัติตามมาตรฐานในการรายงานทางการเงินที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนดนั้นไม่เพียงแต่ช่วยให้การรายงานมีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน แต่ยังเป็น การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักลงทุน ผู้บริหาร หรือหน่วยงานกำกับดูแล การที่มี มาตรฐานเหล่านี้ทำให้การดำเนินการทางบัญชีมีความชัดเจนและสามารถเปรียบเทียบกันได้ในระดับสากล ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการเงินของประเทศในระยะยาว (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2562)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs) ที่ได้ เริ่มบังคับใช้ในปี 2566 ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในวงการบัญชีไทย โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้มาตรฐานของประเทศไทยเข้าคล้ายมาตรฐานการรายงานทางการเงินสากลมากยิ่งขึ้น สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ตัดสินใจนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

(IFRS for SMEs) มาใช้ในประเทศไทย ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับการจัดทำรายงานทางการเงินของกิจการไทย การบังคับใช้มาตรฐาน TFRS for NPAEs นอกจากจะช่วยให้การจัดทำรายงานทางการเงินของประเทศไทยมีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังช่วยให้รายงานทางการเงินสามารถเปรียบเทียบกันได้ง่ายขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้กิจการในประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลกมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงิน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินทั้งภายในและภายนอกกิจการ (Tanateauditor.com, 2566)

แนวทางเบื้องต้นในการนำมาตรฐาน IFRS for SMEs มาใช้ในประเทศไทย มีการพิจารณาจัดประเภทกิจการออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งระดับแรกยังคงไว้สำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Publicly Accountable Entities: PAEs) สำหรับระดับที่สองและสามนั้น เป็นการแบ่งกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Non-Publicly Accountable Entities: NPAEs) ออกเป็นสองกลุ่มย่อย ได้แก่ กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะที่เป็นกิจการขนาดใหญ่หรือมีความพร้อมสูง และกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะที่เป็นกิจการขนาดย่อม ทั้งสองกลุ่มนี้จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน TFRS for NPAEs หรือที่เรียกกันว่า "มาตรฐานชุดเล็ก" (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2555)

การพัฒนาทักษะทางวิชาชีพบัญชีเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับผู้ทำบัญชีที่ต้องการประสบความสำเร็จในสายอาชีพ ทักษะเหล่านี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางบัญชีพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้โปรแกรมบัญชีที่ทันสมัย และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับลูกค้าหรือหน่วยงานต่าง ๆ การเรียนรู้และการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ทำบัญชีสามารถปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและมาตรฐานบัญชีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ยังครอบคลุมถึงการเสริมสร้างความรู้ในด้านการวางแผนภาษี การตรวจสอบบัญชี และการให้คำปรึกษาทางการเงิน การมีความรู้และความสามารถในการด้านเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ทำบัญชีสามารถให้บริการที่ครอบคลุมและมีคุณภาพสูงแก่ลูกค้า ทำให้ลูกค้ามีความมั่นใจในความสามารถและความเชี่ยวชาญของผู้ทำบัญชี นอกจากนี้ การเข้าร่วมอบรมและสัมมนาในด้านต่าง ๆ ยังเป็นวิธีที่ดีในการพัฒนาทักษะและความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสายงานบัญชี

รายงานทางการเงินถือเป็นเอกสารที่สำคัญสำหรับการทำธุรกิจ เพราะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของกิจการ ข้อมูลที่ได้รับจากรายงานทางการเงินไม่เพียงแต่แสดงถึงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่กิจการมีอยู่ แต่ยังรวมถึงสิทธิเรียกร้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นอีกด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผนและดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้กิจการประสบความสำเร็จในระยะยาว นอกจากการแสดงสถานะทางการเงินแล้ว รายงานทางการเงินยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น ซึ่งเป็นผลมาจากผลการดำเนินงานของกิจการ ข้อมูลเหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้บริหารและนักลงทุนทราบถึงประสิทธิภาพและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกิจการ การวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการปรับกลยุทธ์และวางแผนการลงทุนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2566)

จากการสำรวจพบว่าสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) และได้มีการประกาศลงราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2565 ส่งผลให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลบังคับใช้กับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2567)

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้มาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ และทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้เขียนมีความคาดหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และแก้ไขข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการทำงาน เพื่อให้สามารถการเรียนรู้และนำมาตรฐานใหม่มาปฏิบัติใช้จะช่วยให้ผู้ทำบัญชีสามารถปรับปรุงคุณภาพการรายงานทางการเงินได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความถูกต้อง

สมมติฐานที่ 2 การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความน่าเชื่อถือ

สมมติฐานที่ 3 การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้

สมมติฐานที่ 4 การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความทันต่อเวลา

สมมติฐานที่ 5 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความถูกต้อง

สมมติฐานที่ 6 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความน่าเชื่อถือ

สมมติฐานที่ 7 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้

สมมติฐานที่ 8 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความทันต่อเวลา

การทบทวนวรรณกรรม

การเรียนรู้(Learning Ecology) คือ กระบวนการที่ทำให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางความคิด มนุษย์เราสามารถเรียนรู้ได้จาก การได้ยิน การสัมผัส การอ่าน การเห็น รวมถึงผ่านการใช้ สื่อ อุปกรณ์

เครื่องมือ เป็นส่วนส่งผ่าน โดยมีผู้ให้ความหมายของคำว่า การเรียนรู้ไว้หลากหลาย นักการศึกษาต่างมีแนวคิด โดยนำมาจากพัฒนาการของมนุษย์ ในแง่มุมต่างๆ เกิดเป็นทฤษฎีที่แตกต่างกันไป ดังนี้

การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาตนเองและสังคม กระบวนการนี้ เกี่ยวข้องกับการสะสมประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างค่อนข้างถาวร ดังที่ Klein (1991) ได้กล่าวไว้ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่ได้เกิดจากภาวะชั่วคราว วุฒิภาวะ หรือสัญชาตญาณ แต่เกิดจากการที่เราได้เรียนรู้และเข้าใจสิ่งใหม่ ๆ

การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ในห้องเรียน การฝึกทักษะในชีวิตประจำวัน หรือการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การเรียนรู้เช่นนี้ช่วยให้เรามีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและการทำงานในสังคม การเรียนรู้จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสมองและจิตใจ ทำให้เรามีความสามารถในการแก้ปัญหาและคิดอย่างสร้างสรรค์

การเรียนรู้ยังเป็นกระบวนการที่ไม่สิ้นสุด ตลอดชีวิตของเรา เราสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้เสมอ การเรียนรู้ไม่จำกัดแค่ในวัยเด็กหรือวัยเรียน แต่ยังคงดำเนินต่อไปในทุกช่วงของชีวิต การเปิดใจรับการเรียนรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอจะทำให้เราสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

การเรียนรู้ตามทฤษฎีของ Bloom เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการออกแบบการศึกษาและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 6 ระดับ ซึ่งมีความสำคัญและท้าทายแตกต่างกันไป ระดับแรกคือ ความรู้ที่เกิดจากความจำ (Knowledge) ซึ่งเป็นขั้นพื้นฐานที่สุด ระดับนี้เน้นการท่องจำ และการเรียกคืนข้อมูลที่เรียนรู้มา ระดับที่สองคือ ความเข้าใจ (Comprehend) ซึ่งหมายถึงการที่นักเรียนสามารถอธิบายแนวคิดหรือข้อมูลได้ในคำพูดของตนเอง ระดับที่สามคือ การประยุกต์ (Application) ซึ่งนักเรียนจะต้องสามารถนำความรู้และความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้ ระดับที่สี่คือ วิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นการที่นักเรียนสามารถแยกแยะองค์ประกอบของข้อมูลหรือแนวคิดได้ ระดับที่ห้าคือ การสังเคราะห์ (Synthesis) ซึ่งนักเรียนจะต้องสามารถนำองค์ประกอบหลายๆ อย่างมารวมกันเพื่อสร้างสิ่งใหม่ๆ หรือแนวคิดใหม่ๆ ที่มีโครงสร้างแตกต่างไปจากเดิม ระดับสุดท้ายคือ การประเมินค่า (Evaluation) ซึ่งนักเรียนจะต้องสามารถตัดสินและประเมินค่าของข้อมูลหรือสถานการณ์ได้ โดยใช้เหตุผลและเกณฑ์ที่แน่ชัด ความสามารถในการประเมินค่าช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลและมีความสามารถในการวิจารณ์

มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) หมายถึง มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ที่มีการปรับปรุงจำนวน 17 บท

ผู้ทำบัญชี (Bookkeeper) หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้ที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีในสำนักงานบัญชีเขตกรุงเทพมหานคร โดยต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีไว้กับสภาวิชาชีพบัญชี

ทักษะทางวิชาชีพ (Professional Skills) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการประกอบอาชีพในทุกสายงาน การมีทักษะเหล่านี้ทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในวงการอาชีพของตน ซึ่งทักษะทางวิชาชีพสามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้านหลัก ๆ ดังนี้

1. ด้านปัญญา (Intellectual Skills)
2. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร (Interpersonal and Communication Skills)
3. ด้านการจัดการบุคคล (Personal Skills)
4. ด้านการจัดการองค์กร (Organizational Management Skills)

กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Non-Publicly Accountable Entities - NPAEs) คือ กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ไม่รวมถึงกิจการที่ดำเนินธุรกิจหลักในการดูแลสินทรัพย์ของกลุ่มบุคคลภายนอก เช่น สถาบันการเงิน บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันวินาศภัย บริษัทหลักทรัพย์ และกองทุนรวม ซึ่งกิจการเหล่านี้มักจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เข้มงวดและต้องรายงานสถานะทางการเงินอย่างโปร่งใสแก่ประชาชน

คุณภาพรายงานทางการเงิน (Financial Reporting Quality) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความไว้วางใจและการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานทางการเงิน คุณภาพรายงานทางการเงินประกอบด้วยลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานและลักษณะเชิงคุณภาพเสริม ซึ่งช่วยให้ข้อมูลที่น่าเสนอมีความชัดเจนและน่าเชื่อถือ ประกอบด้วยความถูกต้อง คือ ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานทางการเงินต้องเป็นไปตามความเป็นจริงและสามารถตรวจสอบได้ ส่วนความน่าเชื่อถือ หมายถึง ข้อมูลที่น่าเสนอจะต้องเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้จากผู้ใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือจะช่วยลดความเสี่ยงในการตัดสินใจทางการเงินและเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 2,037 สำนักงาน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 335 สำนักงาน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่าง โดยใช้สูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง 5% โดยกำหนดเลือกตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ออกแบบขึ้นจากการสำรวจวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และข้อมูลทั่วไปของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบแบบคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) โดยคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) และทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยทำการทดสอบเครื่องมือ 2 ส่วน คือ (1) การตรวจสอบความตรง (Validity) ประกอบด้วย การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และ (2) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

การรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มจากทำหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการแจกแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ ให้กับกลุ่มตัวอย่างผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ตอบแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 3 ทำการรวบรวมและตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับมา

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 79.40 มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 48.66 มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีจำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90 มีตำแหน่งเป็นผู้ทำบัญชี มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 41.19 ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 11 - 15 ปี มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 38.51 และได้เข้ารับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับบัญชีจำนวน 11 - 15 ชั่วโมงต่อปี มีจำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 100

1. ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความจำ	4.11	0.23	มาก
ด้านความรู้	3.91	0.34	มาก
ด้านความเข้าใจ	3.94	0.34	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ด้านความจำ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาด้านความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ตามลำดับ

2. ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาทักษะทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านปัญญา	4.16	0.79	มาก
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร	4.19	0.39	มาก
ด้านการจัดการบุคคล	4.38	0.62	มากที่สุด
ด้านการจัดการองค์กร	4.32	0.71	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะทางวิชาชีพของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ด้านการจัดการบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ตามด้วย รองลงมาด้านการจัดการองค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และด้านปัญญา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ตามลำดับ

คุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 3 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชี

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความถูกต้อง	4.26	0.64	มากที่สุด
ด้านความน่าเชื่อถือ	4.07	0.65	มาก
ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้	4.25	0.75	มากที่สุด
ด้านความทันต่อเวลา	4.24	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมา ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ด้านความทันต่อเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ ด้านความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ตามลำดับ

ผลทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร

Independent	TML	TCL	TUL	TIS	TCS	TPS	TOS
TML	1						
TCL	0.178**	1					
TUL	0.114*	0.015	1				
TIS	-0.090	0.284**	0.137*	1			
TCS	-0.068	0.033	0.042	0.093	1		
TPS	-0.004	0.297**	0.065	0.516**	0.011	1	
TOS	-0.084	0.302**	0.169**	0.089**	0.096	0.577**	1

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ด้านความจำ (TML) ด้านความรู้ (TCL) ด้านความเข้าใจ (TUL) และทักษะวิชาชีพบัญชี ด้านปัญญา (TIS) ทักษะวิชาชีพบัญชี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร (TCS) ทักษะวิชาชีพบัญชี ด้านการจัดการบุคคล (TPS) และทักษะวิชาชีพบัญชี ด้านการจัดการองค์กร (TOS) สามารถวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันสูง นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง 0.004 - 0.577 น้อยกว่า 0.80 ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสมการถดถอยเชิงพหุคูณได้

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) และทักษะวิชาชีพทางบัญชีของผู้ทำบัญชีที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 5 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ลำดับ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1	การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความถูกต้อง	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2	การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความน่าเชื่อถือ	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3	การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4	การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันต่อเวลา	สนับสนุนสมมติฐาน

ลำดับ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5	ทักษะวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความถูกต้อง	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 6	ทักษะวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความน่าเชื่อถือ	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 7	ทักษะวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 8	ทักษะวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันต่อเวลา	สนับสนุนสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) และทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถูกต้อง พบว่า ด้านความรู้ ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ ชไมพร บัวแก้ว (2564) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้ ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหารในเขตภาคใต้ พบว่า ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{Sig.} = 0.000 < 0.01$) ส่วนด้านความจำและด้านความเข้าใจ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความถูกต้อง อาจเป็นเพราะ การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ได้สนใจการเรียนรู้ด้านความจำและความเข้าใจ แต่อาจใช้หลักการหรือประสบการณ์ในการทำงานด้านอื่นๆ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านความน่าเชื่อถือ พบว่า ความรู้และความเข้าใจ ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความน่าเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีสุตา ทองวันดี อารยา มีเย็นและอิทธิรัตน์ วงษ์กาฬสินธุ์ (2563) ศึกษาปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (IFRS 9) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของนักบัญชี พบว่า การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (IFRS 9) ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการจัดทำงบการเงิน ด้านการจัดเตรียมข้อมูลมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับการปฏิบัติงานของนักบัญชีโดยรวม ในขณะที่ด้านความจำ ส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครนั้น อาจแสดงให้เห็นว่าปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ด้านความจำของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความน่าเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ พบว่า ด้านความรู้และด้านความเข้าใจ ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนา บุญเล็กและคณะ (2563) ศึกษาความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการเรียนรู้งาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ด้านความจำ ส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครนั้น อาจแสดงให้เห็นว่าปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ด้านความจำของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 การเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันต่อเวลา พบว่า ด้านความรู้และด้านความเข้าใจ ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันต่อเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าความเป็นมืออาชีพของพนักงานบัญชี และความสามารถของระบบสารสนเทศทางบัญชีมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อคุณภาพของงบการเงินโดยรวมและคุณภาพของงบการเงินรายด้าน ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความทันต่อเวลา และการเปรียบเทียบกันได้มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจในขณะที่ด้านความจำ ส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครนั้น อาจแสดงให้เห็นว่าปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) ด้านความจำของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานครไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันต่อเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความถูกต้อง พบว่า ด้านการจัดการบุคคลและด้านการจัดการองค์กร ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความถูกต้อง สอดคล้องกับ ณัฐภัทร หงษ์พงษ์ (2560) ศึกษาผลกระทบของทักษะทางวิชาชีพบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขต

กรุงเทพมหานครและนนทบุรี พบว่า ทักษะทางวิชาชีพบัญชีในมิติด้านการจัดการบุคคล ด้านการจัดการองค์กร มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินในมิติด้านความถูกต้อง ด้านปัญญา ส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจมีผลมาจากผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ให้ความสนใจในทักษะด้านปัญญาเป็นหลัก ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถูกต้อง เนื่องจากคุณภาพรายงานทางการเงินที่ดีนั้น ไม่ได้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารเป็นหลัก

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความน่าเชื่อถือ พบว่า ด้านปัญญาและด้านการจัดการองค์กร ผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความน่าเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ Klibi and Oussii (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จในการทำบัญชี โดยมุ่งเน้นไปที่ความคาดหวังของผู้ประกอบการในตูนิเซียต่อนักเรียนผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมักมองหานักบัญชีที่มีความหลากหลายของทักษะที่ไม่ได้เฉพาะเจาะจงเพียงอย่างเท่านั้น แต่นักศึกษาบัญชีเองเห็นความสำคัญของทักษะด้านเทคนิคที่ถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของความสามารถมืออาชีพในสายงานบัญชี ผลการวิจัยเสนอให้เห็นว่า นักบัญชีมืออาชีพที่สำเร็จการศึกษาบัญชีต้องมีทักษะทั่วไปและทักษะด้านเทคนิคมากมาย เพื่อประสบความสำเร็จในอาชีพในสายงานบัญชี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับ ดุชนันท์ สิกพันธุ์ (2559) ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติงานที่มีต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน ของผู้ทำบัญชีในกรุงเทพมหานคร พบว่า ทักษะในการปฏิบัติงานทางด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของรายงานทางการเงินในทุกด้าน ทักษะด้านการจัดการและทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของรายงานทางการเงินทุกด้าน ยกเว้นด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ส่วนด้านการจัดการบุคคล ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครด้านความน่าเชื่อถือ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ พบว่า ด้านปัญญาและด้านการจัดการบุคคล มีส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ สุนันทา พรเจริญโรจน์ (2564) ศึกษาความรู้ความเข้าใจมาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs) และศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs) ของผู้ทำบัญชีในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ทำบัญชีควรพัฒนาความรู้ความเข้าใจของตนเองอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะมาตรฐานบัญชีที่ยังมีระดับความรู้ต่ำ ทั้งนี้เจ้าของกิจการหรือหัวหน้าของผู้ทำบัญชีควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ทำบัญชีเข้ารับการอบรมสัมมนา รวมทั้งสภากาวิชาชีพบัญชีฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหลักสูตรอบรมโดยเฉพาะทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติมีการจัดทำคู่มือเพิ่มเติมหรือตัวอย่างประกอบในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และการจัดอบรมหลักสูตรออนไลน์ ด้านการจัดการองค์กร ส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่สอดคล้องกับ Puspitasari and Mufit, (2021) ศึกษาความสามารถของผู้จัดการในการจัดทำรายงานทางการเงินส่งผลดีต่อคุณภาพและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของงบการเงิน พบว่า สมรรถนะของผู้จัดการในการจัดทำรายงานทางการเงินมีผลดีโดยตรงต่อคุณภาพของงบการเงิน แต่ไม่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน แต่คุณภาพมีผลดีต่อประสิทธิภาพ ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 ทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความทันต่อเวลา พบว่า ด้านปัญญาและด้านการจัดการบุคคล ส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความทันต่อเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ Afiah and Rahmatika (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินและผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของรัฐบาลในรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศอินโดนีเซียเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ การศึกษานี้ได้ทำการสำรวจหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดชวากลางของประเทศอินโดนีเซียจำนวน 70 หน่วยงาน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย พบว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินและการกำกับดูแลกิจการที่ดีของรัฐบาล มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน ความเกี่ยวข้อง ความเชื่อถือได้ ความเปรียบเทียบได้และความเข้าใจได้ คุณภาพของรายงานทางการเงินมีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของรัฐบาล โดยมีความโปร่งใส มีส่วนร่วม และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพรายงานทางการเงินและการกำกับดูแลกิจการที่ดีของรัฐบาลในอนาคตด้านการจัดการองค์กร ส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้านความทันต่อเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ Houcine, (2017) ศึกษาถึงผลกระทบของคุณภาพการรายงานทางการเงินต่อประสิทธิภาพการลงทุนขององค์กร พบว่าการรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพสามารถช่วยให้องค์กรมีการจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยให้การตัดสินใจลงทุนของบริษัทดีขึ้น ซึ่งคุณภาพรายงานทางการเงินที่ดีนั้น รวมถึงความถูกต้อง ความเกี่ยวข้อง ความทันสมัย และความสามารถในการเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงิน ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารและนักลงทุนสามารถทำการตัดสินใจที่มีข้อมูลพื้นฐานที่ดีและเชื่อถือได้ ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครด้านความทันต่อเวลา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาปัจจัยในด้านต่าง ๆ ของผู้ทำบัญชีเพื่อให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะบรรลุวัตถุประสงค์ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านธุรกิจอื่น ปัจจัยด้านความโปร่งใส ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ปัจจัยด้านการสนับสนุนระบบการควบคุมภายใน ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย

2. ผู้ทำบัญชีและผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญกับคุณภาพของรายงานทางการเงินทั้งด้านความถูกต้อง ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ และด้านความทันต่อเวลา โดยเพิ่มการเรียนรู้มาตรฐานการรายงานทางการเงินและทักษะวิชาชีพทางบัญชี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม เพราะกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะถือเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีความหลากหลายและเป็นที่ต้องการความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่อาจจะมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในมุมมองของผู้ใช้งบ เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา บุญเล็กและคณะ. (2563). ความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(1), 137-151.
- ชไมพร บัวแก้ว. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้บริหาร ในเขตภาคใต้. (การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต) คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2555). *มาตรฐานการรายงานทางการเงินไทย...รูปแบบใหม่ในอนาคต*. ค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2566 จาก https://www.bot.or.th/th/research-and-publications/articles-and-publications/articles/Article_14Dec2012.html
- ณัฐภัทร หงษ์พงษ์. (2560). ผลกระทบของทักษะทางวิชาชีพที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและนนทบุรี. (การค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต) คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*, 6(2), 20-33.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2567). *มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับปรับปรุง ปี 2565*. ค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2566 จาก <https://acpro-std.tf.ac.or.th/standard/76/ฉบับปรับปรุงปี-2565-ปีหน้าและอนาคต>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2562). *คู่มืออธิบายมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15*. ค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.tf.ac.or.th/upload/9414/jy4JCevINT.pdf>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2560). *เกี่ยวกับสภาวิชาชีพบัญชี*. ค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.tf.ac.or.th/Article/Detail/66271>
- สุนันทา พรเจริญโรจน์. (2564). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3), 151-164.
- ศรีสุดา ทองวันดี, อารยา มีเย็น และ ธิติรัตน์ วงษ์กาฬสินธุ์ (2563). การศึกษาการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (TFRS 9) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของนักบัญชีกรณีศึกษาบริษัทใน กลุ่ม SET 100. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 22(1), 159-168.
- Afiah, N. N. & Rahmatika, D. N. (2014). Factors Influencing the Quality of Financial Reporting and Its Implications on Good Government Governance. *International Journal of Business, Economics and Law*, 5(1), 111-121.

- Houcine, A. (2017). The effect of financial reporting quality on corporate investment efficiency: Evidence from the Tunisian stock market. *Research in International Business and Finance*, 42, 321-337.
- Klein, J. D. (1991). Preservice teacher use of learning and instructional design principles. *Educational Technology Research and Development*, 39(3), 83-89.
- Klibi, M. F. & Oussii, A. A. (2013). Skills and Attributes Needed for Success in Accounting Career: Do Employers' Expectations Fit with Students' Perceptions? Evidence from Tunisia. *International Journal of Business and Management*, 8(8), 118-132.
- Puspitasari, R. & Mufit, F. (2021). Conditions of learning physics and students' understanding of the concept of motion during the covid-19 pandemic. *Journal of Physics: Conference Series*, 1876(1), 1-11.
- Tanateauditor.com. (2566). สรุปการเปลี่ยนแปลงของ TFRS for NPAEs ที่บังคับใช้ในปี 2566. ค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2566 จาก <https://tanateauditor.com/tfrs-for-npaes-update-2566/>